

УДК 94(73):327 Б. Обама

Годлевський М. С.,
аспірант, Київський національний університет
ім. Тараса Шевченка (Україна, Київ),
MaxGodlevskiy@gmail.com

ЯДЕРНА ЗБРОЯ В КОНТЕКСТІ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ США ЗА АДМІНІСТРАЦІЇ БАРАКА ОБАМИ

Розглядаються зміни у зовнішній політиці США за адміністрації Барака Обами в контексті проблеми ядерного роззброєння і контролю над цим озброєнням. Головний акцент спрямовується на міжнародних ініціативах президента, спрямованих на подальше скорочення ядерних арсеналів, як одного з ключових компонентів реалізації зовнішньополітичного курсу країни. Барак Обама наголошує на необхідності співпраці провідних держав світу в контексті нових міжнародних викликів, пов'язаних з нарощуванням ядерної програми в КНДР, невирішеністю проблеми нерозповсюдження ядерних арсеналів та їх можливе використання терористичними організаціями в якості зброї масового знищення. Особливої уваги заслуговує зрив політики перезавантаження і загострення відносин з Росією, яка є провідною ядерною державою та фактом відсутності відкритості в військових ядерних програмах Китайської Народної Республіки.

Ключові слова: зовнішня політика, США, ядерна зброя, Барак Обама.

Зовнішня і ядерна політика США періоду адміністрації Джорджа Буша–молодшого були засновані на домінанті силових методів і зробили світ менш безпечним, ніж це могло бути при використанні вивірених і гнучких політико–дипломатичних методів. Тому, щоб уникнути подальшого скочування світової спільноти до існування в умовах гострої конфронтаційності необхідна була радикальна зміна всіх аспектів зовнішньої та ядерної політики Сполучених Штатів. Результатом стала перемога на президентських виборах 2008 року Барака Обами, який поставив на порядок денний одну з найбільш всеосяжних, прогресивних і амбітних за історичними мірками програм в області роззброєння і контролю над озброєннями.

Барак Обама розробив цей план під час своєї передвиборчої кампанії, скориставшись досвідом багаторічної співпраці в Сенаті з лідерами як демократів, так і республіканців. У загальному і цілому намічались непогані перспективи формування і зміцнення двопартійного консенсусу щодо ключових пунктів плану Барака Обами. Це стало можливим завдяки кільком факторам. В їх число входять наростання ядерної загрози, провал попередніх стратегій в даній області, розробка нових концепцій, а також прихильність до нового підходу, яку демонструє як сам новообраний президент, так і інші державні лідери. Треба підкреслити, що Барак Обама мав намір розробити новий напрям в ядерній політиці, покликаний продемонструвати всьому світу, що США вірять у можливість ефективної роботи з повної ліквідації ядерної зброї. Він вважав, що це відповідає духу і букві Договору про нерозповсюдження ядерної зброї і сприятиме зміцненню режиму ядерного нерозповсюдження. Президент США також підтримав ініціативу чотирьох знакових «архітекторів ядерної політики США» – Джорджа Шульца, держсекретаря за Рейгана, Вільяма Перрі, міністра оборони при Клінтоні, Генрі Кіссінджера, держсекретаря при Ніксоні і Форді, і Сема Нанна, колишнього сенатора від штата Джорджія, які ще в січні 2008 року закликали майбутнього президента до радикальних змін у ядерній політиці США. Згідно з їх пропозиціями, що містяться в статті

«До миру, вільного від ядерної зброї» [18], метою Сполучених Штатів повинен бути «мир, вільний від ядерної зброї». Не можна допустити, щоб ядерною зброєю володіли багато країн і, врешті–решт, терористи. Першочергові дії майбутнього президента повинні зводитися до наступних: повинні бути зроблені кроки щодо збільшення часу на попередження та вирішення на пуск балістичних ракет в ядерному спорядженні; необхідно відмовитися від усіх нині існуючих планів ракетних ударів, які ще залишилися з часу «холодної війни»; в усьому світі необхідно виробити максимально високі стандарти безпеки для ядерної зброї і ядерних матеріалів; необхідно посилити заходи контролю в рамках Договору про нерозповсюдження ядерної зброї, що перешкоджають поширенню передових ядерних технологій. У той же час ще будучи кандидатом в президенти Барак Обама заявляв, що Сполучені Штати підтримуватимуть свою здатність здійснювати сильне, безпечне і надійне ядерне стримування, але при цьому він не збирається санкціонувати створення нових зразків ядерних озброєнь [3]. Досить глибоко тема руху до без'ядерного світу була досліджена великою групою аналітиків Федерації американських вчених спільно з Радою з оборонних природних ресурсів і Союзом вчених за участю деяких незалежних аналітиків. Результати цих досліджень представлені в доповіді «До справжньої безпеки» [4], основним акцентом якого є вимога до майбутнього президента трансформувати ядерну політику Сполучених Штатів в напрямку без'ядерного світу.

Одними з перших кроків Барака Обами в контексті ядерної політики було закриття програми «Reliable Replacement Warhead» часів адміністрації Буша–молодшого, що мала на меті створення нових стратегічних ядерних боеголовки замість існуючих та початок переговорів з Росією щодо розробки договору про радикальне скорочення стратегічних ядерних арсеналів обох країн, можливо до рівня близько 1500 ядерних боезарядів [7]. Треба зазначити, що важливою та якоюсь мірою визначальною стала промова Обами в Празі 5 квітня 2009 р., в якій він зазначив: «Сьогодні я чітко і з повною упевненістю проголошую прагнення Америки домагатися знищення всієї ядерної зброї на планеті з метою зміцнення миру і стабільності» [11]. Ця епохальна заява проголошувала фундаментальні зрушення в ядерній політиці і стратегії Сполучених Штатів. Президент підкреслив, що досягнення проголошеної їм довгострокової мети вимагає терпіння і наполегливості.

У Вашингтоні вважали, що загроза загальної ядерної війни знизилася до мінімального значення, про те світне став для США більш безпечним. З'явилася загроза застосування ядерної зброї на регіональному рівні і в терористичних цілях. Тому прийнята в попередніх стратегіях політика стримування, заснована на ядерному протистоянні над держав, повинна бути адаптована до нових умов. Таким чином прийнятий 6 квітня 2010 року американським військовим відомством «Всебічний огляд ядерної стратегії США» фактично закладав основи нової ядерної стратегії Сполучених Штатів на наступні 5–10 років і на більш довгострокову перспективу [9]. Нова ядерна доктрина Сполучених Штатів, за заявою глави Пентагону Роберта Гейтса, сфокусована на рішення п'яти ключових завдань:

- запобігання ядерного розповсюдження і тероризму;
- зменшення ролі ядерної зброї в Стратегії національної безпеки США;
- збереження ядерного стримування і стратегічної стабільності при меншому рівні ядерних сил;
- зміцнення безпеки на регіональному рівні та виконання своїх зобов'язань перед союзниками і партнерами;
- підтримання ефективності ядерного арсеналу [1].

Основною загрозою ядерної безпеки США розглядається ядерний тероризм на тлі зростання зацікавленості та активізації діяльності міжнародних терористичних організацій з отримання доступу до ядерної зброї. У зв'язку з цим підкреслюється необхідність активізації зусиль світової спільноти в протидії даній загрози, для чого в першу чергу слід забезпечити гарантовану безпеку зберігання, транспортування та використання ядерних матеріалів, зброї та критичних технологій, а вразі ядерного теракту – домогтися мінімальних втрат серед населення, зменшити економічні втрати і прийняти жорсткі заходи щодо агресора. Іншою загрозою безпеці Сполучених Штатів визнано поширення ядерної зброї у все більшій кількості держав. Перш за все це стосується Ірану та КНДР, які в порушення резолюцій Ради Безпеки ООН і міжнародних домовленостей продовжують реалізовувати національні ядерні та ракетні програми, підтримуючи режим нерозповсюдження зброї масового ураження. При збереженні такої ситуації, як вважають у Вашингтоні, деякі країни, що не володіють ядерними потенціалами, швидше за все не зможуть покладатися на сформовану в світі систему ядерного стримування і будуть змушені вжити заходів до володіння ядерною зброєю або технологіями його виробництва, що викличе черговий виток неконтрольованого ядерного розповсюдження. В документі наголошувалося, що зміцнення стратегічного партнерства з Росією, а також наявність у США найпотужнішого в світі арсеналу високоточних систем неядерної зброї, досягнуті успіхи у створенні та розгортанні системи протиракетної оборони створюють умови для подальшого скорочення американських ядерних озброєнь і зниження ролі ядерної зброї в забезпеченні національної безпеки країни. У Вашингтоні зрозуміли, що виступаючи з даною ініціативою роззброєння, американська сторона в майбутньому може надійно забезпечити збереження свого глобального військової переваги на основі звичайних високотехнологічних озброєнь. Однак, як підкреслюється в документі, залишати ядерній зброї єдину роль засобу стримування від ядерного удару ще рано. Американське керівництво, як і раніше залишає за собою право на застосування зброї масового ураження в надзвичайних обставинах, при яких виникає загроза життєво важливим інтересам Сполучених Штатів та їхніх союзників. Таким чином зберігається положення про те, що американські стратегічні ядерні сили наземного і морського базування і стратегічна бомбардувальна авіація залишаються головним засобом стримування ядерного нападу на США, їх союзників і партнерів.

Надалі стратегічну стабільність Сполучені Штати планують забезпечити насамперед за рахунок створення системи протиракетної оборони і засобів неядерного стримування, що включають звичайні озброєння. В

«Огляді політики в області протиракетної оборони», яка вийшла одночасно з «Чотирирічним оглядом оборонної політики 2010 року» [10], Пентагоном визначено програму поетапного будівництва системи ПРО в Європі на найближче десятиліття, яка реалізовуватиметься незалежно від того, чи вдасться європейським державам створити власну систему і чи буде в неї брати участь Росія [2]. В документі аналізуються стратегія і завдання державної політики в сфері протиракетної оборони, ракетні загрози, стандарти оцінки бойового застосування, експлуатаційної ефективності та живучості американських систем протиракетної оборони. В унісон з Оглядом по ПРО в Огляді ядерної політики США 2010 року зазначається, що «зростання безпрецедентного за обсягом звичайного військового потенціалу Сполучених Штатів, значний прогрес в протиракетну оборону і ослаблення суперництва часів холодної війни дозволяють досягати цілей при значному скороченні рівня ядерних сил і меншої опори на ядерну зброю» [9]. Це означало, що в найближчій перспективі в Сполучених Штатах слід очікувати нарощування зусиль як з удосконалення так і розробці нових зразків озброєнь різних класів.

Слід зазначити, що 22 травня 2010 президент США Барак Обама у своїй про мові у Військовій академії у Вест-Пойнті оголосив про перегляд доктрини національної безпеки своєї країни, позначивши тим самим відхід від установок колишньої адміністрації, яка робила наголос на одно осібні превентивні дії на світовій арені, не чекаючи схвалення з боку міжнародних організацій [12].

Одним з найбільших досягнень адміністрації Барака Обами в сфері ядерного роззброєння стало «перезавантаження» американсько-російських відносин, на основі підписаної в Празі 8 квітня 2010 року нової угоди між США та РФ про стратегічні наступальні озброєння та скорочення ракетно-ядерних арсеналів (СНО-3) строком на 10 років [8]. Угода набрала чинності 5 лютого 2011 року, з моменту обміну сторонами ратифікаційними грамотами в Мюнхені на 47-й Конференції з питань політики безпеки [6]. СНО-3 замінив одне з найбільш значущих в історії угод в галузі роззброєння – Договір між СРСР і США про скорочення та обмеження стратегічних наступальних озброєнь від 31 липня 1991 року [19]. Крім того, з набуттям чинності нового Договору припинив свою дію і Договір між США і Росією про скорочення стратегічних наступальних потенціалів від 24 травня 2002 року [20]. В тексті Договору згруповані конкретні домовленості з обмежень і граничним рівнів, а також положення щодо охоплення, розміщення, порядку зарахування, інспектування, переобладнання і ліквідації СНО, питання, пов'язані із заходами довіри, інформаційним обміном, використанням національних технічних засобів контролю, співпрацею з третіми країнами, набранням чинності, реєстрацією, можливим внесенням поправок і припиненням дії Договору, забезпеченням його життєздатності і ефективності. Таким чином, США і Росія в черговий раз наочно продемонстрували своє прагнення до масштабних скорочень СНО. Сторони домовилися на третину урізати сумарну кількість боезарядів і більш ніж в два рази рівень стратегічних носіїв. Договір укладено в умовах наявності у сторін

на даний момент цілком певних рівнів стратегічних оборонних систем. Зміна цих рівнів залишає кожній стороні право вирішувати питання про свою подальшу участь у процесі скорочення стратегічних наступальних озброєнь.

Але вже всередині 2010 р. в політиці «перезавантаження» намітилися проблеми, а головним «каменем спотикання» стали елементи американської ПРО в Європі. На зустрічі з президентом Медведевим в Гонолулу 12 листопада 2011 р. Барак Обама остаточно підтвердив, що США не будуть укладати з Москвою юридично зобов'язуючої угоди про не спрямованість проти Росії створюваної в Європі разом з союзниками по НАТО системи ПРО [14].

Варто зазначити, що після появи Обама та його команди з зовнішньополітичних питань в Білому домі почали активно говорити про використання дипломатії та «м'якої сили» для нормалізації відносин США з Іраном, в контексті її ядерної програми. При цьому в Сполучених Штатах Америки давно стверджують про те, що Іран не повинен володіти ядерною зброєю, і наголошують про свою готовність запропонувати стимули для того, щоб Іран відмовився від таких прагнень. В журналі «Foreign Affairs» в липні 2007 року Обама заявив: «На всьому Близькому Сході ми повинні використовувати американську міць для активізації американської дипломатії. Твереза і реалістична дипломатія, яка спирається на цілий ряд інструментів американської влади – політичної, економічної, військової – може принести успіх навіть при роботі з давніми противниками, такими як Іран і Сирія» [3]. Барак Обама та його адміністрація покладали сподівання на створення більш сприятливої ситуації у відносинах між США і Іраном у зв'язку з виборами в Ірані в червні 2009 року, але переобраний на наступний термін Махмуд Ахмадінежад активізував ядерну програму, що в свою чергу посилює небезпеку отримання Іраном ядерної зброї. Треба підкреслити, що виступаючи на Генеральній Асамблеї ООН у вересні 2010 року президент США заявив, що Іран має права і зобов'язання як член міжнародного співтовариства і тому повинен нести відповідальність, якщо не зможе дотримуватись цих зобов'язань [13]. Ситуація почала змінюватися після виборів президента Ірану в червні 2013 року, коли на посаду було обрано Хасана Роухані, який в свою чергу має великий дипломатичний досвід, насамперед, щодо ведення переговорів з ядерної програми. Зміни стали очевидні після того, як у вересні 2013 року під час візиту Хасана Роухані до Нью-Йорка на сесію Генеральної асамблеї ООН відбулася його телефонна розмова з президентом США Бараком Обамою, що знаменувало поновлення контактів на найвищому рівні між США та Іраном після перерви у 34 роки. Дипломатичний зсув у відносинах між Іраном і Заходом щодо іранської ядерної було закріплено на переговорах в Женеві 24 листопада 2013 року між Іраном та «шісткою» міжнародних посередників (США, Франція, Великобританія, Росія, Китай та Німеччина), за участю верховного представника Європейського Союзу із зовнішньої та оборонної політики Кетрін Ештон. У результаті Женевських домовленостей Іран погодився зупинити побудову ядерного реактора в Араку та надати ширший доступ міжнародним інспекторам

на свої ядерні об'єкти [5]. На думку президента США Барака Обама, оскільки варіант відмови Ірану від власної ядерної програми в найближчій перспективі є малоімовірним, необхідно «розглянути всі варіанти і прийти до рішення, яке гарантує, що Іран не отримає ядерної зброї» [13].

В свою чергу знаковою та важливою стала промова Барак Обама від 9 серпня 2013 року на прес-конференції у Вашингтоні, де глава нинішньої американської адміністрації запропонував взяти паузу у відносинах Росії і США. «Ймовірно, для нас було б підходящим взяти паузу, переоцінити, куди йде Росія, якими є наші ключові інтереси, і відкалібрувати відносини так, щоб ми робили щось хороше для США і, сподіваюся, для Росії теж, хоча і визнаючи, що деякі розбіжності будуть і ми будемо не в змозі повністю їх розв'язати», – додав президент США [16]. Таким чином, пояснюючи причини відкладеного візиту в Москву на початку вересня Барака Обама, треба зазначити, що вони пов'язані, зокрема, з відсутністю прогресу в діалозі з таких питань, як ПРО і контроль над озброєннями, в сфері глобальної безпеки. Росію і США також поділяють відмінності у військово-доктринальних поглядах, в тому числі в ядерній сфері. Свідченням тому стала «оновлена» ядерна стратегія США [17]. В червні 2013 року Білий дім схвалив третю за ліком після закінчення «холодної війни» модифікацію своєї ядерної стратегії. Основні положення цієї модифікації викладені у підготовленому Пентагоном спільно з іншими міністерствами і відомствами країни «Доповіді про стратегію застосування ядерної зброї Сполученими Штатами Америки», оприлюдненому в червні, а також у військово-політичному розділі виступу президента Барака Обама в Берліні [15]. Аналіз «Доповіді про стратегію застосування ядерної зброї Сполученими Штатами Америки» показує, що американське військово-політичне керівництво зберігає свою тверду прихильність доктрині наступального ядерного стримування, що носить глобальний характер. Вона також послідовно проводить курс на посилення регіонального ядерного стримування з метою надання «ядерного прикриття» державам, з якими Вашингтон підтримує тісні союзницькі або партнерські військово-політичні та військово-технічні зв'язки. Згідно розглянутого документа, американське військово-політичне керівництво залишає за собою право застосовувати ядерну зброю тільки «в надзвичайних обставинах». Проте практично воно може реалізувати це право в будь-який час і в будь-якій точці земної кулі «для захисту життєво важливих інтересів Сполучених Штатів, їх союзників і партнерів» як у першому, так і в повторному ракетно-ядерному ударі. «Оновлена» ядерна стратегія зберігає незмінним і «значний констрисловий потенціал», який передбачає нанесення ядерних ударів по військових об'єктах «з метою мінімізації можливості нанесення відповідного ядерного удару потенційним противником». Це, по суті, означає можливість Сполучених Штатів ініціативно, в першому ударі піддавати такі об'єкти ядерному нападу. Доповідь Пентагону включає положення, що зачіпають Російську Федерацію і КНР. Так, намір Сполучених Штатів зберегти ядерну зброю на невизначений період часу обґрунтовується наявністю у Росії традиційної тріади

стратегічних наступальних озброєнь. Прихильність США «оновленої» ядерної доктрини одночасно мотивується фактом модернізації як ядерних, так і звичайних озброєнь Китайської Народної Республікою, а також відсутністю відкритості в китайських військових ядерних програмах, які, як стверджується, здійснюються «в широких обсягах і швидкими темпами». У документі містяться положення, що безпосередньо стосуються й тактичної ядерної зброї. Пентагон збереже ядерні засоби «передового базування», до яких в американському військовому відомстві відносять тактичні ядерні засоби, розміщені в Європі і Азійсько-Тихоокеанському регіоні в якості основи «розширеного ядерного стримування». Так, американська тактична ядерна зброя залишатиметься на Європейському континенті доти, поки НАТО «не з'ясує умови», які стануть підставою для зміни ядерної політики альянсу. Безсумнівно, в документі є і ряд модифікацій. Так, з'явилося положення про те, що США не стануть використовувати ядерну зброю проти міст, а будуть застосовувати його тільки проти військових об'єктів. Також задекларовано положення про «зниження опори» на ракетно-ядерні озброєння, здатних виконувати завдання, які раніше ставилися лише ядерним силам, повна відмова від ядерної зброї в даний час є неможливим.

Розглядаючи ядерну політику Сполучених Штатів Америки після приходу до влади адміністрації Барака Обами, треба зазначити, що міжнародні ініціативи президента, спрямовані на подальше скорочення ядерних арсеналів, показують, що американське військово-політичне керівництво прагне до скорочення кількості ядерних боєприпасів, але не на шкоду власній обороноздатності, що забезпечується за рахунок розвитку нових зразків високоточного озброєння як оборонного, так і наступального характеру. В свою чергу Барак Обама продовжує наголошувати на необхідності співпраці провідних держав світу в контексті нових міжнародних викликів, пов'язаних з нарощуванням ядерної програми в КНДР, невирішеністю проблеми нерозповсюдження ядерних арсеналів та їх можливе використання терористичними організаціями в якості зброї масового знищення. Особливої уваги заслуговує зрив політики перезавантаження і загострення відносин з Росією, яка є провідною ядерною державою та фактом відсутності відкритості в військових ядерних програмах Китайської Народної Республіки.

Список використаних джерел

1. Announcement of the Release of the Nuclear Posture Review [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.state.gov/secretary/20092013clinton/rm/2010/04/139929.html>
2. Ballistic Missile Defense Review February 2, 2010 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.defense.gov/bmdr/docs/BMDR%20FACT%20SHEET%20March%202010%20_Final_.pdf
3. Barack Obama. Renewing American Leadership // Foreign Affairs. – 2007. – №4 July/August [Електронний ресурс]. – Режим

доступу: <http://www.foreignaffairs.com/articles/62636/barack-obama/renewing-american-leadership>

4. Federation of American Scientists, Natural Resources Defense Council and Union of Concerned Scientists Toward True Security, February, 2008 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ucsusa.org/nuclear_weapons_and_global_security/solutions/us-nuclear-weapons/toward-true-security-ten.html

5. Geneva Interim Nuclear Agreement Tracker [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.unitedagainstnucleariran.com/geneva>

6. Munich Security Conference 2011 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.securityconference.de/en/activities/munich-security-conference/msc-2011/program/>

7. New Nuclear Weapons: Reliable Replacement Warhead. May, 2007 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ucsusa.org/nuclear_weapons_and_global_security/solutions/us-nuclear-weapons/new-nuclear-weapons-reliable.html

8. New Start Treaty [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.state.gov/t/avc/newstart/index.htm>

9. Nuclear Posture Review April 6, 2010 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.defense.gov/npr/docs/npr%20fact%20sheet%20April%202010.pdf>

10. Quadrennial Defense Review 2010 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.defense.gov/home/features/2014/0314_sdr/qdr/docs/QDR_as_of_12Feb10_1000.pdf

11. Remarks by President Barack Obama. April 5, 2009 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/Remarks-By-President-Barack-Obama-In-Prague-As-Delivered>

12. Remarks by the President at United States Military Academy at West Point Commencement. May 22, 2010 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/remarks-president-united-states-military-academy-west-point-commencement>

13. Remarks of president Barack Obama to the UN general Assembly as prepared for delivery [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.unausa.org/ga/obama>

14. Remarks by President Obama and President Medvedev of Russia After Bilateral Meeting [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2011/11/12/remarks-president-obama-and-president-medvedev-russia-after-bilateral-me>

15. Remarks by President Obama at the Brandenburg Gate – Berlin, Germany. – Режим доступу: <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2013/06/19/remarks-president-obama-brandenburg-gate-berlin-germany>

16. Remarks by the President in a Press Conference [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2013/08/09/remarks-president-press-conference>

17. Report on Nuclear Employment Strategy of the United States. – Режим доступу: http://www.defense.gov/pubs/ReporttoCongressonUSNuclearEmploymentStrategy_Section491.pdf

18. Shultz G. P., Perry W. J., Kissinger H. A. and Nann S. Toward a Nuclear-Free World. – The Wall Street Journal, January 15th, 2008 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://online.wsj.com/articles/SB120036422673589947>

19. Strategic Arms Reduction Treaty July 31, 1991 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.state.gov/www/global/arms/starthtml/start/start1.html>

20. The Moscow Treaty May 24, 2002 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.state.gov/t/avc/trty/127129.htm#1>

Godlevskiy M. S., post-graduate student, Kyiv National Taras Shevchenko University (Ukraine, Kyiv), MaxGodlevskiy@gmail.com

Nuclear weapon in the context of US foreign policy under the Obama administration

The article describes the changes in US foreign policy under the Obama administration in the context of nuclear disarmament and control over these weapons. The main focus is on the international initiatives of the president, aimed at further reduction of nuclear arsenals, as a key component of the implementation of foreign policy. Barack Obama stresses the need for cooperation among the leading countries in the world in the context of new international challenges related to the buildup of nuclear programs in North Korea, the unresolved issues of non-proliferation of nuclear arsenals and their possible use by terrorist organizations as weapons of mass destruction. Special attention should be reset policy failure and worsening of relations with Russia, which is a leading nuclear country and the fact of the lack of transparency in military nuclear programs of China.

Keywords: foreign policy, the United States of America, nuclear weapon, Barack Obama.

* * *